

податок дискримінаційний по відношенню до підприємств-нерезидентів і веде до подвійного оподаткування. Ірландія ж взагалі затвердила недопущення формування ЄС глобальних стандартів своїм пріоритетом, вважаючи, що це зводить нанівець всю роботу країн щодо формування податкової привабливості і не підходить для малих країн і тих, що розвиваються. Україна також приєдналася до когорти держав, що визнали раціональність і необхідність впровадження цифрових податків. Однак наші законодавці вирішили піти шляхом непрямого оподаткування та запровадили ПДВ в розмірі 20% на електронні послуги компаній-нерезидентів, яке було прозване «податком на Google» і вступить в дію з 1 січня 2022 року [2].

Необхідність у створенні податку такого типу передбачив і професор Юрій С. І., зазначивши, що трансформування сучасного ринку неминуче, а тому «необхідні або нові технології, що допомагають зберегти зростання прибутків і зарплат або новий «соціальний податковий договір», який все ж змусить корпорації пристосовуватися до нових умов перерозподілу» [3, с. 13].

Єдина ложка дьогтю в цій ситуації така. Противники цифрового податку вважають, що ЄС наполягає на його негайному введенні через необхідність виконати власну обіцянку семилітнього бюджету, що неможливо через форс-мажорні вагомні витрати на боротьбу з пандемією. Тому й створюються нові джерела доходів. Звісно, із раціональністю ідеї цифрового податку загалом не посперечаєшся, але, як на мене, останній факт став вирішальним поштовхом до активних дій після стількох років дрейфу європейської податкової політики.

Список використаних джерел:

1. Кристи Р. Налогообложения технологических компаний. *Финансы и развитие*. 2021. Вып. 58. С. 54-57.
2. «Податок на Google»: що ухвалила Рада і як це зачепить українців. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-57342331>.
3. Юрій С. І., Крисоватий А. І., Кошук Т. В. Сучасні тенденції розвитку європейського оподаткування та новітня парадигма податкової політики в Україні : монографія. Тернопіль: ТНЕУ. 2010. 292 с.

Шарий Павло Андрійович

студент Західноукраїнського національного університету

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ

На сучасному етапі розвитку світових господарств залишається одне із найактуальніших питань: залучення та ефективного використання іноземних інвестицій. Більшість країн світу спрямовують свої зусилля на підвищення інвестиційної привабливості країни та зростання обсягів інвестицій. Для України залишається дуже важливим питанням щодо залучення іноземних інвестицій, які здатні технічно та технологічно суттєво модернізувати вже давно застаріле виробництво і всю інфраструктуру в загалом.

Залучення іноземних інвестицій в Україну є одним із найефективніших способів розвитку та діяльності вітчизняних підприємств. Також в Україну разом з інвестиціями можуть прибувати нові інновації і технології, які можуть як якісно та і кількісно покращити національне виробництво. Необхідність залучення іноземних інвестицій зумовлено, перш за все, низьким рівнем інвестиційної активності самих українців, оскільки незначна частина наших співвітчизників вкладає власні кошти в національну економіку.

Потенційно Україна має всі шанси стати однією з провідних країн щодо залучення іноземних інвестицій. В першу чергу, цьому сприяє її величезний внутрішній ринок, наявність достатньо кваліфікованої і водночас дешевої робочої сили, наявність значного науково-технічного потенціалу, і також наявність великих покладів природних ресурсів та наявність достатньо непоганої інфраструктури. Але як свідчить статистика, процес залучення іноземних інвестицій просувається повільними темпами.

Одні з основних причин, чому в Україну так мало інвестують є: політична нестабільність в середині країни, нерозвиненість ринкової інфраструктури, зокрема фондового ринку, сильний податковий тиск. Однією із причин низького рівня інвестицій в Україну є високий рівень корупції в місцевих і центральних органах влади. Мало хто захоче вкладати свої кошти в країну, де твої права не захищені.

Україна зайняла 64-у сходинку в рейтингу інвестиційної привабливості Doing business-2020. За перші шість місяців 2021 року індекс інвестиційної привабливості України зріс з 2,4 до 2,84 [1].

Як зазначав С. І. Юрій «... дослідження відносної інвестиційної привабливості регіонів України показують значну регіональну диференціацію територій щодо умов реалізації інвестиційних проектів» [2, с. 110]. І це дійсно так. Київ і ще кілька регіонів України по інвестиційній привабливості значно випереджають інші області країни. У цьому ми можемо переконатися за наступними показниками: від початку інвестування Дніпропетровська область накопичила 11,7% усіх прямих іноземних інвестицій, Київська – 4,9%, Одеська – 3,7%, Донецька – 3,9%, Полтавська – 3,2%, Львівська – 3%. Найменші обсяги прямих іноземних інвестицій надійшли до Тернопільської, Кіровоградської, Чернівецької, Хмельницької та Рівненської областей, де їх загальна накопичена кількість становить трохи більше 1% [3].

Найбільше інвестують в компанії, котрі працюють у сфері оптової та роздрібною торгівлі, здійснюють операції з нерухомим майном та працюють у сфері інформаційних технологій, підприємств переробної і видобувної промисловості.

Отже, питання залучення іноземних інвестицій в Україну залишається важливим для економічного розвитку нашої держави, а необхідність вивчення основних видів та форм іноземного інвестування залишається актуальним.

Список використаних джерел:

1. Індекс інвестиційної привабливості України у 2021 році. URL: <https://finclub.net/ua/news/indeks-investytsiinoi-pryvablyvosti-ukrainy-zris.html>.

2. Юрій С., Губанова Л. Відносна інвестиційна привабливість регіонів та її оцінка в умовах трансформаційної економіки. *Світ фінансів*. 2005. Вип 1. С. 108–118.

3. Рейтинг інвестиційної привабливості регіонів України. URL: <https://rating.zone/investytsii-shcho-vzhe-pratsiuiut/>.